

Arrest

nr. 273 504 van 31 mei 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X - X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en F. LAURENT
Rue Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 14 februari 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat F. LAURENT en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 29 augustus 2021 en hebben een verzoek om internationale bescherming ingediend op 30 augustus 2021.

1.2. Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoekers door de Dienst Vreemdelingenzaken op 29 augustus 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.3. Op 31 januari 2022 besloot de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers. Deze beslissingen werd op 2 februari 2022 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, R. K., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Georgische staatsburger te zijn. U werd geboren op (...) 1987 in Zugdidi. U woonde uw hele leven in het dorp Darshili. U rondde uw hogere studies niet af, en begon een bedrijf in pvc ramen en deuren. In 2016 huwde u met A. J. (...) (OV: (...); CG: (...)). Tezamen heeft u twee kinderen: T. K. (...) (°2017) en K. K. (...) (°2020).

Uw familie zijn aanhangers van de Nationale Beweging. Uw neef, B. S. (...), bekleedde een hoge functie als voorzitter van de Kamer van Notarissen. In 2013, bij de verkiezingsoverwinning van de Georgian Dream Party, werd hij vervangen. Uw tante, I. K. (...), was schooldirectrice in Zugdidi. Bij de verkiezingen in 2018 werd zij door de regerende partij enorm onder druk gezet. Door de stress kreeg zij een aneurysma. Op 9 december 2018 stierf zij. Uw neef startte een onderzoek naar de dood van zijn moeder. Hij ging zelfs naar Straatsburg om de zaak te laten onderzoeken, en legde een klacht neer tegen de regerende partij.

U en uw vader kenden al verschillende jaren problemen omwille van jullie affiliatie met de Nationale Beweging. U kon geen tenders meer verkrijgen voor uw bedrijf, waardoor u moest stoppen. Uw vrouw werd ontslagen op haar werk. U werd bedreigd en beledigd. Men wilde dat uw neef het onderzoek tegen de Georgian Dream Party zou stopzetten. In november 2018 werd u opgepakt door enkele onbekende mannen die u ernstig in elkaar sloegen, waardoor u tot op heden last hebt van uw oor. Uw familie besloot dat het te gevaarlijk was voor u en uw gezin om in Georgië te blijven. U werkte met een tijdelijk contract voor het voedselagentschap, en kon een beetje geld sparen. Op 24 augustus 2021 verliet u het land uiteindelijk met uw vrouw en kinderen.

U reisde legaal met het vliegtuig naar Polen. Na één nacht in Polen, reisde u verder naar Duitsland. In Duitsland verbleef u enkele dagen bij uw broer, alvorens verder te reizen naar België. Op 29 augustus 2021 kwam u aan in België, alwaar u een verzoek tot internationale bescherming indiende op 30 augustus 2021.

Ter staving van uw identiteit en asielmotieven, legt u de volgende documenten neer: jullie paspoorten, geboorteaktes, uw huwelijksakte, uw rijbewijs, landeninfo over Georgië, info over uw tante, en een klacht bij het Europees Parlement in verband met uw tante.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaatgeneraal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

U vreest om bij terugkeer naar Georgië vervolgd te worden omwille van het feit dat u en uw familie al jarenlang aanhangers zijn van de Verenigde Nationale Beweging (i.e. de huidige oppositiepartij). U kan echter niet overtuigen, en wel om de volgende redenen. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u - zoals u zelf ook aangeeft een zeer laag politiek profiel heeft. U of uw vrouw zijn nooit officieel lid geweest van de Nationale Beweging (CGVS p.5; CGVS echtgenote p.4). U verklaart wel deel te hebben genomen aan verschillende protesten, waarbij u klaarblijkelijk geen problemen heeft gekend, en ook mensen te proberen overtuigen om de Nationale Beweging te stemmen (CGVS p.5). Verder blijkt uw kennis over de politieke situatie in Georgië ook niet erg diepgaand is. Zo denkt u bijvoorbeeld verkeerdelijk dat de voormalige eerste minister Giorgi Gakharia aftrad in 2020 (terwijl het nog eerder dit jaar in 2021 was), en weet u zelfs niet waarom hij is afgetreden (CGVS p.7). Bovenstaande doet dan ook besluiten dat uw politieke activiteiten zeer beperkt waren.

Daarnaast geeft u aan omwille van de activiteiten van uw neef, problemen te hebben gekend. De identiteit en belangrijke(re) politieke rol van uw neef en tante worden an sich niet in twijfel getrokken. Echter blijkt uit uw verklaringen dat u geen enkele rol speelde in het overlijden van uw tante, en het daaropvolgende onderzoek naar haar dood, zoals georganiseerd door uw neef (CGVS p.11). U kunt zelfs geen duiding geven bij de verschillende documenten die u hieromtrent afgeeft op het CGVS (CGVS p. 10-11). Daarenboven verblijven alle andere leden van uw familie nog steeds in Georgië (uw vader, uw broer, uw neef zelf) (CGVS p.4-5). Uw broer woont en werkt nog steeds in Tbilisi (CGVS p.4). Er kan dan ook niet ingezien worden waarom u, met uw lage politieke profiel en gebrek aan

betrokkenheid bij het onderzoek naar de dood van uw tante, als enige familielid het land zou moeten verlaten.

Er dient dan ook besloten te worden dat uw politieke activiteiten al met al vrij beperkt bleven en dat u geenszins een hoog politiek profiel had. Daarnaast dient te worden gesteld dat u weinig of niet betrokken was bij de politieke activiteiten van uw tante en neef, waardoor evenmin ingezien kan worden waarom u hierdoor (zwaarwichtig) vervolgd zou worden. Dit wordt nog verder onderstreept door het vage en tegenstrijdige karakter van uw verklaringen over de verschillende vervolgingsfeiten.

Zo verklaart u ten eerste verschillende dreigementen te hebben ontvangen (CGVS p.12). U weigert echter concreet te worden over de inhoud en omstandigheden van deze dreigementen, en vervalt steeds in algemene vage bewoordingen zoals: "Bedreigingen waren doodsb bedreigingen, vernietigende bedreigingen" of "Het waren niet allemaal dezelfde personen die dat zeiden" (CGVS p.12). Wanneer u herhaaldelijk gevraagd wordt om concrete voorbeelden te geven van deze dreigementen, vertelt u over één concreet incident, met name dat u te voet was in uw dorp toen u instapte bij onbekende mensen die u een lift aanboden, waarna ze u plots in elkaar sloegen en bedreigden (CGVS p.12). Na dit incident zou u een klacht hebben ingediend bij de politie en een operatie hebben moeten ondergaan aan uw oor (CGVS p.12-13). Echter laat u het na om enig bewijsstuk neer te leggen van bovenstaand incident, noch van uw klacht, noch van uw medische verzorging. Daarenboven blijkt uw vrouw ook nog eens ernstig tegenstrijdige verklaringen af te leggen over hetzelfde incident. Zij vertelt dat het de politie zelf was die u oppakte en ernstig in elkaar sloeg (CGVS echtgenote p.6; p.8). Geconfronteerd met uw versie van de feiten, zegt zij dat u meegepakt werd door een voorbijrijdende auto terwijl u buiten was, en dat het om de politie bleek te gaan (CGVS echtgenote p.8). Deze uitleg is uiteraard niet in staat de tegenstrijdigheden op te heffen. Bijgevolg kan er geen ernstig geloof worden gehecht aan bovenstaand incident. Hiernaast vertelt u ook dat "er wel eens dreigbrieven die bij u thuis onder de deur geschoven werden" (CGVS p.10). Opnieuw bent u echter erg vaag hierover, en wanneer herhaaldelijk wordt doorgevraagd naar de omstandigheden en inhoud van deze brieven, blijkt het om één brief te gaan begin 2019 (CGVS p.10). Verdere details blijft u echter schuldig, evenals uw vrouw, die niet eens weet wanneer jullie deze brief ontvingen, noch van wie ze afkomstig was, noch wat er in stond (CGVS echtgenote p.8-9). Bijgevolg rijzen er ook ernstige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van de dreigbrief die jullie ontvingen.

Naast bedreigingen, zou u ook het slachtoffer zijn geweest van constante discriminatie in Georgië. Ten eerste dient opgemerkt te worden dat u hieromtrent geen enkel bewijsstuk neerlegt, waardoor het hier om een louter blote bewering gaat. U wijst onder andere op het feit dat uw bedrijf in pvc-ramen en -deuren moest sluiten nadat u iedere tender misliep waaraan u mee deed (CGVS p.9; p.14). Echter dient hieromtrent opgemerkt te worden dat uw bedrijf actief was van 2007 tot 2017, waarbij u wel af en toe een tender won (CGVS p.14). De Georgian Dream Party is al aan de macht sinds 2013, waardoor niet ingezien kan worden waarom u van 2013 tot 2017 wél nog tenders kon winnen, en vanaf 2017 plots niet meer, terwijl er op dat moment politiek niets veranderd is (noch op nationaal vlak, noch op persoonlijk vlak) en gezien u zelf stelt al sinds 2005-2006 politiek actief te zijn (CGVS p. 5). Sowieso dient te worden gesteld dat u nadien nog gewerkt heeft voor het nationale voedselagentschap, waaruit blijkt dat eventuele discriminatie niet dermate is dat u niet zou kunnen werken in Georgië. Naast het faillissement van uw bedrijf, vertelt u immers dat u in 2019 een tijdelijk contract had bij het nationale voedselagentschap (CGVS p.8). Dit contract werd echter niet verlengd. Gevraagd naar de reden waarom uw contract niet verlengd werd, vertelt u dat het om seizoensarbeid ging omdat u gewassen moest besproeien met pesticide (CGVS p.8). Ook uw vrouw weet niet of er een specifieke reden was voor het stopzetten van uw voorlopig contract (CGVS echtgenote p.5). Echter haalt u later tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS aan dat uw contract als enige van uw collega's niet verlengd werd, en dit omwille van uw politieke voorkeur (CGVS p.13). Het gaat hier echter om een louter blote bewering, die niet overeen komt met uw eerdere verklaringen en evenmin met deze van uw vrouw. Tot slot werpt u ook op dat ook uw vrouw ontslagen werd van haar werk als verpleegster in 2017-18 omwille van uw politieke activiteiten (CGVS p.13). Wederom gaat het echter om een louter blote bewering, die u op geen enkele manier staaft. Bijgevolg dient geconcludeerd te worden dat de verschillende discriminatiefeiten die u aanhaalt getekend worden door ambiguïteit en een gebrek aan bewijs. U slaagt er dan ook geenszins in aan te tonen dat u het slachtoffer werd van een systematische en verregaande discriminatie in Georgië omwille van uw politieke voorkeur, dat deze zou kunnen gekwalificeerd worden als vervolging in de zin van Vluchtelingenconventie.

Ten slotte is het ook belangrijk op te merken dat u zelfs na de dreigbrief, discriminatie en geweldpleging, nog vrijwillig terugkeerde naar Georgië. Uit de stempels in uw reispaspoort en uit uw verklaringen blijkt dat u al in 2019 verschillende maanden in Europa verbleef (Nederland, Frankrijk, België) om te werken, maar zonder een verzoek tot internationale bescherming in te dienen (CGVS p.9), waarna u dus vrijwillig terugkeerde naar Georgië. Nochtans zouden de verschillende vervolgingsfeiten waarvan uw gewag maakt op dat moment al allemaal gebeurd zijn. U wijst er in dit verband op dat u eerst moest sparen om

uw hele gezin te kunnen overbrengen naar Europa (CGVS p.14). Echter is het feit dat u nog in 2019 vrijwillig terugkeerde naar Georgië rechtstreeks in strijd met uw bewering een ernstige vrees voor vervolging te hebben in uw land van herkomst. Het feit dat u vrijwillig terugkeerde naar Georgië, en het feit dat de rest van uw familie nog steeds in Georgië verblijft, is een verdere bevestiging van het weinig geloofwaardige, gegronde karakter van uw asielmotieven.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

U legt geen documenten neer die bovenstaande vaststellingen kunnen weerleggen. Jullie paspoorten, geboorteaktes, uw huwelijksakte, en uw rijbewijs, bewijzen uw identiteit en herkomst, dewelke hier niet ter discussie staan. De landeninfo over Georgië, de info over uw tante, en de klacht bij het Europees Parlement in verband met uw tante, bewijzen de gespannen politieke situatie in Georgië en de problemen van uw familieleden, maar zijn -rekening houdende met alle bovenstaande vaststellingen-geenszins voldoende om een individuele vervolgingsvrees te verantwoorden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, A. J., zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft zich volledig steunt op de asielaanvraag van haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). In hun verzoekschrift gaan zij in op de verschillende motieven van de bestreden beslissingen en trachten deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunen zich derhalve eveneens op de schending van de materiële motiveringsplicht. Ten slotte menen zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 31 januari 2022 waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen."*

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)"*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen vrezen om bij terugkeer naar Georgië vervolgd te worden omwille van het feit dat eerste verzoekende partij en haar familie al jarenlang aanhangers zijn van de Verenigde Nationale Beweging (*i.e.* de huidige oppositiepartij) (notities CGVS R. K., p. 5, 9-10 en 12; notities CGVS A. J., p. 6-9).

2.2.4. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissingen uitgebreid wordt vastgesteld dat de door verzoekende partijen voorgehouden vrees niet kan overtuigen.

Vooreerst wordt door verwerende partij vastgesteld dat verzoekende partijen een zeer laag politiek profiel hebben: *“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u -zoals u zelf ook aangeeft- een zeer laag politiek profiel heeft. U of uw vrouw zijn nooit officieel lid geweest van de Nationale Beweging (CGVS p.5; CGVS echtgenote p.4). U verklaart wel deel te hebben genomen aan verschillende protesten, waarbij u klaarblijkelijk geen problemen heeft gekend, en ook mensen te proberen overtuigen om de Nationale Beweging te stemmen (CGVS p.5). Verder blijkt uw kennis over de politieke situatie in Georgië ook niet erg diepgaand is. Zo denkt u bijvoorbeeld verkeerdelijk dat de voormalige eerste minister Giorgi Gakharia aftrad in 2020 (terwijl het nog eerder dit jaar in 2021 was), en weet u zelfs niet waarom hij is afgetreden (CGVS p.7). Bovenstaande doet dan ook besluiten dat uw politieke activiteiten zeer beperkt waren.”*

Verzoekende partijen voeren in dit verband in hun verzoekschrift aan dat geen rekening gehouden werd met de vragen over de politieke situatie in Georgië waarop eerste verzoekende partij wel correct antwoordde, doch de Raad wijst erop dat er op de commissaris-generaal geenszins de verplichting rust om alle elementen in het voordeel, dan wel nadeel, van de verzoeker om internationale bescherming op te nemen in de motivering van de bestreden beslissingen. De Raad onderstreept dat verzoekende partijen met een loutere verwijzing naar de zaken die eerste verzoekende partij wel wist over de politieke situatie in Georgië geen enkele afbreuk doen aan de vaststelling dat eerste verzoekende partij foutief verklaarde dat de voormalige eerste minister Giorgi Gakharia aftrad in 2020 (terwijl het nog eerder dit jaar in 2021 was) en dat zij zelfs niet wist waarom hij is afgetreden. Deze verwijzing naar zaken die wel gekend waren werpt evenmin een ander licht op de vaststelling dat zij een zeer laag politiek profiel hebben.

Vervolgens duidt verwerende partij erop dat uit de verklaringen van eerste verzoekende partij blijkt dat zij geen enkele rol speelde bij het overlijden van haar tante, en het daaropvolgende onderzoek naar haar dood, zoals georganiseerd door haar neef, en dat daarenboven alle andere leden van haar familie nog steeds in Georgië verblijven: *“Daarnaast geeft u aan omwille van de activiteiten van uw neef, problemen te hebben gekend. De identiteit en belangrijke(re) politieke rol van uw neef en tante worden an sich niet in twijfel getrokken. Echter blijkt uit uw verklaringen dat u geen enkele rol speelde in het overlijden van uw tante, en het daaropvolgende onderzoek naar haar dood, zoals georganiseerd door uw neef (CGVS p.11). U kunt zelfs geen duiding geven bij de verschillende documenten die u*

hieromtrent afgeeft op het CGVS (CGVS p. 10-11). Daarenboven verblijven alle andere leden van uw familie nog steeds in Georgië (uw vader, uw broer, uw neef zelf) (CGVS p.4-5). Uw broer woont en werkt nog steeds in Tbilisi (CGVS p.4). Er kan dan ook niet ingezien worden waarom u, met uw lage politieke profiel en gebrek aan betrokkenheid bij het onderzoek naar de dood van uw tante, als enige familielid het land zou moeten verlaten.”

Wat betreft de uitleg van verzoekende partijen dat zij meer getroffen waren omdat zij op hetzelfde adres woonden als de tante en neef van eerste verzoekende partij, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud nergens aangaven dat zij op hetzelfde adres als hen woonden. Zij stelden daarentegen enkel samen te wonen met de ouders van eerste verzoekende partij (notities CGVS R. K., p. 3; notities CGVS A. J., p. 3). Bovendien bieden zij met deze uitleg hoe dan ook geen verklaring voor het feit dat ook de neef van eerste verzoekende partij nog steeds in Georgië verblijft.

Dat verzoekende partijen niet kunnen overtuigen, geldt bovendien des te meer gelet op hun vage en tegenstrijdige verklaringen over de verschillende vervolgingsfeiten waarvan zij stellen het slachtoffer te zijn geworden in Georgië.

Aangaande de verschillende dreigementen aan hun adres, wordt in de bestreden beslissingen immers op het volgende gewezen: *“Zo verklaart u ten eerste verschillende dreigementen te hebben ontvangen (CGVS p.12). U weigert echter concreet te worden over de inhoud en omstandigheden van deze dreigementen, en vervalt steeds in algemene vage bewoordingen zoals: “Bedreigingen waren doodsbedreigingen, vernietigende bedreigingen” of “Het waren niet allemaal dezelfde personen die dat zeiden” (CGVS p.12). Wanneer u herhaaldelijk gevraagd wordt om concrete voorbeelden te geven van deze dreigementen, vertelt u over één concreet incident, met name dat u te voet was in uw dorp toen u instapte bij onbekende mensen die u een lift aanboden, waarna ze u plots in elkaar sloegen en bedreigden (CGVS p.12). Na dit incident zou u een klacht hebben ingediend bij de politie en een operatie hebben moeten ondergaan aan uw oor (CGVS p.12-13). Echter laat u het na om enig bewijsstuk neer te leggen van bovenstaand incident, noch van uw klacht, noch van uw medische verzorging. Daarenboven blijkt uw vrouw ook nog eens ernstig tegenstrijdige verklaringen af te leggen over hetzelfde incident. Zij vertelt dat het de politie zelf was die u oppakte en ernstig in elkaar sloeg (CGVS echtgenote p.6; p.8). Geconfronteerd met uw versie van de feiten, zegt zij dat u meegepakt werd door een voorbijrijdende auto terwijl u buiten was, en dat het om de politie bleek te gaan (CGVS echtgenote p.8). Deze uitleg is uiteraard niet in staat de tegenstrijdigheden op te heffen. Bijgevolg kan er geen ernstig geloof worden gehecht aan bovenstaand incident. Hiernaast vertelt u ook dat “er wel eens dreigbrieven die bij u thuis onder de deur geschoven werden” (CGVS p.10). Opnieuw bent u echter erg vaag hierover, en wanneer herhaaldelijk wordt doorgevraagd naar de omstandigheden en inhoud van deze brieven, blijkt het om één brief te gaan begin 2019 (CGVS p.10). Verdere details blijft u echter schuldig, evenals uw vrouw, die niet eens weet wanneer jullie deze brief ontvingen, noch van wie ze afkomstig was, noch wat er in stond (CGVS echtgenote p.8-9). Bijgevolg rijzen er ook ernstige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van de dreigbrief die jullie ontvingen.”*

Omtrent hun tegenstrijdige verklaringen over het incident waarbij eerste verzoekende partij in elkaar werd geslagen, opperen verzoekende partijen dat uit de notities van hun persoonlijke onderhoud blijkt dat zij wel degelijk dezelfde situatie hebben beschreven. De Raad bemerkt evenwel dat hun verklaringen wel degelijk duidelijk tegenstrijdig zijn, nu nergens uit de verklaringen van eerste verzoekende partij naar voren komt dat zij door de politie zou zijn meegenomen en in elkaar werd geslagen. Zij verklaarde daarentegen dat het om onbekende mensen ging en bovendien gaf zij aan dat zij na het incident klacht indiende bij de politie (notities CGVS R. K., p. 12). Deze onbekenden zouden haar een lift hebben aangeboden toen zij te voet was in haar dorp, waarna ze haar plots in elkaar sloegen en bedreigden (notities CGVS R. K., p. 12). Dit in tegenstelling tot wat tweede verzoekende partij verklaarde, namelijk dat de politie haar man thuis kwam halen en dat haar man door hen in elkaar werd geslagen (notities CGVS A. J., p. 6 en 8).

Voorts brengen verzoekende partijen ter staving van dit incident een medisch document bij waaruit blijkt dat eerste verzoekende partij van 21 november 2018 tot en met 22 november 2018 in het ziekenhuis werd behandeld (bijlage 4 van het verzoekschrift). De Raad bemerkt evenwel, nog daargelaten de vaststelling dat verzoekende partijen slechts een kopie bijbrengen, dat uit dit document hoogstens kan blijken dat eerste verzoekende partij problemen kent met haar linkeroor en hiervoor behandeld werd in het ziekenhuis van Tbilisi. Uit het attest blijkt echter nergens dat deze problemen met haar oor zouden zijn veroorzaakt doordat zij op haar oor werd geslagen. Verzoekende partijen tonen hiermee dan ook

geenszins het door hen voorgehouden incident aan waarbij eerste verzoekende partij zou zijn geslagen door onbekenden dan wel de politie, al naargelang hun respectievelijke verklaringen.

Inzake de dreigbrieven leggen verzoekende partijen uit dat zij niet op de hoogte waren van de inhoud van alle dreigbrieven, dat zij één dreigbrief persoonlijk hadden ontvangen en dat daarnaast ook hun ouders verschillende brieven hebben ontvangen. Volgens hen is er dan ook geen sprake van een tegenstrijdigheid. De Raad is evenwel van oordeel dat dit een allerm minst overtuigende post-factum uitleg betreft die duidelijk na reflectie tot stand gekomen is teneinde de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen alsnog verenigbaar te laten schijnen. De Raad wijst er evenwel op dat eerste verzoekende partij aanvankelijk duidelijk liet uitschijnen dat zijzelf meerdere dreigbrieven ontvingen, nu zij stelde dat 'het wel eens gebeurde dat er bij hen thuis dreigbrieven onder de deur werden geschoven' (notities CGVS R. K., p. 10). Wanneer werd doorgevraagd, blijkt het echter om slechts één brief te gaan begin 2019 (notities CGVS R. K., p. 10). Op geen enkel moment tijdens hun persoonlijk onderhoud werd door verzoekende partijen aangegeven dat hun ouders eveneens dreigbrieven ontvingen. Dat zij dit thans plots beweren, bevestigt dan ook louter het ongeloofwaardige karakter van hun verklaringen.

Wat betreft de door hen aangehaalde constante discriminatie in Georgië, doet de verwerende partij volgende pertinente vaststellingen: *“Naast bedreigingen, zou u ook het slachtoffer zijn geweest van constante discriminatie in Georgië. Ten eerste dient opgemerkt te worden dat u hieromtrent geen enkel bewijsstuk neerlegt, waardoor het hier om een louter blote bewering gaat. U wijst onder andere op het feit dat uw bedrijf in pvc-ramen en -deuren moest sluiten nadat u iedere tender misliep waaraan u mee deed (CGVS p.9; p.14). Echter dient hieromtrent opgemerkt te worden dat uw bedrijf actief was van 2007 tot 2017, waarbij u wel af en toe een tender won (CGVS p.14). De Georgian Dream Party is al aan de macht sinds 2013, waardoor niet ingezien kan worden waarom u van 2013 tot 2017 wél nog tenders kon winnen, en vanaf 2017 plots niet meer, terwijl er op dat moment politiek niets veranderd is (noch op nationaal vlak, noch op persoonlijk vlak) en gezien u zelf stelt al sinds 2005-2006 politiek actief te zijn (CGVS p. 5). Sowieso dient te worden gesteld dat u nadien nog gewerkt heeft voor het nationale voedselagentschap, waaruit blijkt dat eventuele discriminatie niet dermate is dat u niet zou kunnen werken in Georgië. Naast het faillissement van uw bedrijf, vertelt u immers dat u in 2019 een tijdelijk contract had bij het nationale voedselagentschap (CGVS p.8). Dit contract werd echter niet verlengd. Gevraagd naar de reden waarom uw contract niet verlengd werd, vertelt u dat het om seizoensarbeid ging omdat u gewassen moest besproeien met pesticide (CGVS p.8). Ook uw vrouw weet niet of er een specifieke reden was voor het stopzetten van uw voorlopig contract (CGVS echtgenote p.5). Echter haalt u later tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS aan dat uw contract als enige van uw collega's niet verlengd werd, en dit omwille van uw politieke voorkeur (CGVS p.13). Het gaat hier echter om een louter blote bewering, die niet overeen komt met uw eerdere verklaringen en evenmin met deze van uw vrouw. Tot slot werpt u ook op dat ook uw vrouw ontslagen werd van haar werk als verpleegster in 2017-18 omwille van uw politieke activiteiten (CGVS p.13). Wederom gaat het echter om een louter blote bewering, die u op geen enkele manier staaft. Bijgevolg dient geconcludeerd te worden dat de verschillende discriminatiefeiten die u aanhaalt getekend worden door ambiguïteit en een gebrek aan bewijs. U slaagt er dan ook geenszins in aan te tonen dat u het slachtoffer werd van een systematische en verregaande discriminatie in Georgië omwille van uw politieke voorkeur, dat deze zou kunnen gekwalificeerd worden als vervolging in de zin van Vluchtelingenconventie.”*

Dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partijen voorgehouden vervolgingsfeiten in Georgië, wordt bovendien nog bevestigd door de vaststelling dat eerste verzoekende partij zelfs na de beweerde dreigbrief, discriminatie en geweldpleging, in 2019 nog vrijwillig terugkeerde naar Georgië. Verwerende partij wijst desbetreffend immers op het volgende: *“Ten slotte is het ook belangrijk op te merken dat u zelfs na de dreigbrief, discriminatie en geweldpleging, nog vrijwillig terugkeerde naar Georgië. Uit de stempels in uw reispaspoort en uit uw verklaringen blijkt dat u al in 2019 verschillende maanden in Europa verbleef (Nederland, Frankrijk, België) om te werken, maar zonder een verzoek tot internationale bescherming in te dienen (CGVS p.9), waarna u dus vrijwillig terugkeerde naar Georgië. Nochtans zouden de verschillende vervolgingsfeiten waarvan uw gewag maakt op dat moment al allemaal gebeurd zijn. U wijst er in dit verband op dat u eerst moest sparen om uw hele gezin te kunnen overbrengen naar Europa (CGVS p.14). Echter is het feit dat u nog in 2019 vrijwillig terugkeerde naar Georgië rechtstreeks in strijd met uw bewering een ernstige vrees voor vervolging te hebben in uw land van herkomst. Het feit dat u vrijwillig terugkeerde naar Georgië, en het feit dat de rest van uw familie nog steeds in Georgië verblijft, is een verdere bevestiging van het weinig geloofwaardige, gegronde karakter van uw asielmotieven.”*

De uitleg van verzoekende partijen dat eerste verzoekende partij pas toen zij terugkeerde naar Georgië, en haar contract niet verlengd werd, beseftte dat zij in Georgië systematisch zou worden gediscrimineerd en dat zij en haar gezin er niet langer veilig waren, en dat zij zich op het ogenblik van haar terugkeer nog niet bewust was van de omvang van de vervolging waarmee zij werd geconfronteerd, is geenszins ernstig. Immers dient gewezen te worden op de pertinente bemerking in de bestreden beslissingen dat de verschillende vervolgingsfeiten waarvan zij gewag maakt op dat moment al allemaal gebeurd waren. Het spreekt voor zich dat het feit dat eerste verzoekende partij in 2019 nog vrijwillig naar Georgië terugkeerde, naar eigen zeggen omdat zij nog moest sparen zodat zij haar hele gezin kon overbrengen naar Europa, niet te verenigen valt met haar bewering een ernstige vrees voor vervolging te hebben in haar land van herkomst. In het licht van de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten en haar beweerd vrees is het geenszins plausibel dat zij in 2019 nog zonder meer naar Georgië zou terugkeren en er ook nog gewoon ging werken als chauffeur bij het nationale voedselagentschap (notities CGVS R. K., p. 8).

Waar verzoekende partijen het nog tegenstrijdig achten dat verwerende partij de politieke problemen van de tante en de neef van eerste verzoekende partij niet in twijfel trekt, maar niet gelooft dat verzoekende partijen vervolgd werden wegens deze politieke activiteiten, stelt de Raad vast dat de identiteit en belangrijke(re) politieke rol van haar neef en tante inderdaad *an sich* niet in twijfel worden getrokken door verwerende partij. Verzoekende partijen kunnen evenwel niet volstaan met een loutere verwijzing naar het politieke profiel en de problemen van hun familieleden teneinde aan te tonen dat ook zij in hun land van herkomst om deze redenen vervolgd worden. Zij dienen zulks *in concreto* aannemelijk te maken, alwaar zij, gelet op bovenstaande vaststellingen, manifest in gebreke blijven.

2.2.5. Inzake de door verzoekende partijen bijgebrachte documenten, wijst de Raad er nog op dat dienaangaande in de bestreden beslissingen op goede gronden het volgende wordt geoordeeld: *“U legt geen documenten neer die bovenstaande vaststellingen kunnen weerleggen. Jullie paspoorten, geboortekertes, uw huwelijksakte, en uw rijbewijs, bewijzen uw identiteit en herkomst, dewelke hier niet ter discussie staan. De landeninfo over Georgië, de info over uw tante, en de klacht bij het Europees Parlement in verband met uw tante, bewijzen de gespannen politieke situatie in Georgië en de problemen van uw familieleden, maar zijn -rekening houdende met alle bovenstaande vaststellingen- geenszins voldoende om een individuele vervolgingsvrees te verantwoorden.”*

Door verzoekende partijen worden geen concrete elementen aangebracht die voormelde vaststellingen in een ander daglicht plaatsen.

2.2.6. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Georgië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

2.2.7. Wat nog het betoog van verzoekende partijen betreft dat verwerende partij een manifeste appreciatiefout begaat door telkens de meest nadelige interpretatie te weerhouden en een gedeeltelijke analyse te doen van de relevante feiten, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekende partijen niet *in concreto* aantonen welke elementen volgens hen voor interpretatie vatbaar waren en waar een andersluidende interpretatie van verwerende partij tot een andere beslissing zou hebben kunnen leiden. Voorts blijkt uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partijen tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal *d.d.* 8 december 2021 de kans kregen om de redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215).

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrenge die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET